

Havns Kommune som en Gave har faaet dette Stykke af den gamle Jernbanestregning, syntes det ogsaa rimeligt, at den afgav dette Stykke, naar der var Tale om, at der skulde lægges en Jernbane igjen paa samme Sted. Jeg tør tro, at det, at man har gjort en juridisk eller fysisk Person en Gave, just egentlig ikke indeholder nogen særlig Grund til at tage denne Gave tilbage; det pleier ikke at være det sædvanlige, allermindst naar Vedkommende, her Kjøbenhavns Kommune, i Tillid til den af Lovgivningsmagten gjorte Gave i dyre Domme har erhvervet Arealer, der støde op til den gamle Jernbanedæmning, i Tillid til, at man ved at komme i Besiddelse af denne Dæmning vilde være bleven istand til at gjøre disse Arealer særlig frugtbar for Kommunen. Dette har Kommunen gjennem sin Magistrat svaret Indenrigsministeren paa Forespørgslen, og jeg vil henstille til det ærede Thing, om man da vil anse det for passende uden Vedlæg at tage en Gave tilbage, som man har gjort, og i Tillid til hvilken Kjøbenhavns Kommune har foretaget betydelige Udgifter ved at erhverve de Grunde, der støde op til Dæmningen. For mit Vedkommende forekommer det mig unegtelig, at det vilde være en ganske usædvanlig Fremgangsmaade. Naar det ærede Medlem nævnte, at der fra Indenrigsministerens Side ofte var Klager over, at man ikke vilde vise det sjællandske Jernbaneselskab Smødekøkken, men at, naar man her vilde vise det Smødekøkken, modsatte Indenrigsministeren sig det, saa tør jeg tro, at saafremt man skal vise Smødekøkken ved at skære en bred Rem af anden Mands Hud, turde der være Grund for Indenrigsministeren til at modsætte sig det. Der er ikke her i disse Endringsforslag viist det sjællandske Jernbaneselskab nogen Velvillie fra Thingets Side, men vel givet en Anvisning paa Kjøbenhavns Kommune som den, der passende kunde gjøre et Offer til det sjællandske Jernbaneselskab. Jeg kan i Genhold hertil selvfølgelig ikke tiltræde det Forslag, der er stillet af et Mindretal under Nr. 4. Forslaget under Nr. 5 er jo en Redaktionsændring. Det af mig under Nr. 6 stillede Endringsforslag er grundet i, at det forekommer mig, at da der her er Tale om Anlæg, der vilde andrage omtrent 7 Mill. Kroner, kunde det dog nok være ret rimeligt, om man udstrakte Tiden for at ønske og meddele Koncession paa disse Anlæg til noget mere end lidt over $1\frac{1}{2}$ Aar; dette synes at være en Knap Tid, naar der er Tale om saa betydelige Beløb. Jeg skal derfor henstille, om det ærede Thing ikke vil give $2\frac{1}{2}$ Aar til at afskilte dette Forhold, for at det sjællandske Jernbaneselskab kan faae Tid til at tage sin Beslutning, forhandle med sin Generalforsamling og i det Hele ordne sig med Hensyn til Udførelsen af disse Anlæg. Den samme Grund har bevæget mig til at stille Forslaget under Nr. 7, hvortil der imidlertid kommer, at man ikke ret vel kan tænke sig et slettere Tidspunkt til en Jernbanes Nabning end

den 1ste Januar; Aarstiden med Sne og Frost vil i Reglen gjøre, at naar Banen ikke aabnes for Driften næsttagtig paa en saadan Dag, kan der angives mange forskjellige Grunde, som stille det Spørgsmaal uflart hen, hvorvidt man kunde fremtvinge en Nabning eller lade Følgerne af, at Nabningen ikke fandt Sted, gaa ud over det vedkommende Selskab. Man bør derfor, naar man i Loven vil forlange, at man skal aabne en Bane for Driften og have den færdig til en vis Tid, sætte en Tid, hvor der ikke kan være Tvivl om, at Aarstiden og Veiriget ikke ville stille nogen Hindring i Veien for at afgjøre, om Nabningen af Banen kan finde Sted eller ikke. Jeg maa derfor meget ønske, at man ikke vil fastholde den 1ste Januar, og da jeg ikke vil anse det for rimeligt efter i Forveien at have givet saa kort et Tidsrum, nu at forforte Tidsrummet, saa er der ikke Andet for mig at gjøre end at andrage paa Tidsrummets Forlængelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Dagen for Banens Nabning for Publikum. Forslaget under Nr. 8 staar, som rigtigt bemærket af den ærede Ordsfører, i Forbindelse med Forslaget under Nr. 12, og dette Forslag gaar ganske simpelt ud paa, at en Bemyndigelse til at give Tilladelse til at knytte Dampfergeanlæg til de sjællandske Jernbaner ikke fastholdes ved enkelte Punkter paa Kysten, men gives i en saadan Almindelighed, at Indenrigsministeren kan give Tilladelse til at føre en Jernbane ind til de sjællandske Jernbaner paa et saadant Punkt, hvor der maatte opstaa Ønske om at anlægge en Dampfergehavn. Efter at man nu har ventileret om forskellige Punkter for et saadant Dampfergeanlæg, er der fremkommet Ønske om at føre det ind ved Klampenborg, hvor det staar i meget nær Forbindelse med de sjællandske Jernbaner, og hvor der vil blive anlagt et Dobbeltspor. En saadan Tilladelse vil jo ikke kunne gives i Genhold til Loven af 16de April 1873 og det er derfor, at der her søges en almindelig Bemyndigelse, for at man, naar der viser sig Mulighed for, at saadanne Dampfergeanlæg kunne komme i Stand, da ogsaa kan tillade, at der fra et saadant Anlæg føres en Jernbanelinie ind til de sjællandske Jernbaner. Det vil nemlig være ærede Medlemmer bekendt, at naar Chancen for at faae et saadant Anlæg istand er tilstede og de fornødne Midler kunne faas, maa man slaa til, thi det at give Anvisning paa, at man til Efteraaret vil gaa til Repræsentationen og faae en Bemyndigelse, lader ofte det heldige Øieblik til at faae et saadant Anlæg finansieret falde bort. Jeg kommer nu til de Forslag, som angaa § 11. Jeg vil jo ikke negte, at det Forslag, der er stillet af en Del Medlemmer og motiveret af det ærede Medlem for Møen (Bojsen), har forbauset mig en Del, og jeg kan heller ikke negte, at, hvad der navnlig er forekommet mig noget mærkeligt, var den Forbindelse, hvori denne § 11 blev sat med den nordvestsjællandske Jernbane.